

PROJEKT COMENIUS: Španielsko

Sú 2 hodiny ráno a mne zvoní budík. Prvých 10 sekúnd sa len spamätávam, čo sa vlastne deje. A potom mi to došlo, o hodinu začína moja 15 hodinová cesta do Španielska. Kto by tomu veril, úplne zadarmo budem cestovať do tak ďalekej krajiny plnej rozdielov.

Naša cesta začala v Tvrdošine, odkiaľ sme cestovali do nášho hlavného mesta, potom už len hodinka cesty do Viedne a prvý let sa môže začať. Pristáli sme v Madride kde sme za 5 hodín mohli preskúmať celé letisko, vypiť šálku kávy a zopakovať si základy španielčiny aby sme zapôsobili na svoje „adoptívne“ rodiny. Ani sme sa nenazdali a už sme boli tam, na letisku vo Vigu, kde nás čakali naše vysmiatie Španielky :). Zoznámila som sa s rodinkou, a plná očakávaní som sa nechala odvieť do domu kde strávim najbližšie 4 dni.

Prvý deň sme sa všetci zhromaždili v škole a dozvedeli sme sa niečo o Galícii (časť Španielska, v ktorej sme sa nachádzali), o kultúre v tomto kraji, a hlavne o rybolove a zbere mušlí, ktoré tu boli veľmi populárne. Hneď ako prezentácia skončila, vyskúšali sme si tento zber aj my. Bolo to pre

nás nie-
netra-

čo nové a
dičné, a
domov
sme si
každá
odniesli
z a

Na druhý deň ráno nás privítali na radnici a potom nasledovali prezentácie log každej školy. Napokon vyhralo logo talianskych študentiek. Po všetkých týchto „oficiálnostiach“ sme sa vybrali na obed do miestnej reštaurácie a potom nasledoval výlet loďou do Viga. Tu sme pre- žili opäť skvelý čas.

Ulice boli plné umelcov, hudobníkov, či živých sôch. Pobežali sme po obchodoch, nakúpili nejaké suveníry a ani sme sa nenazdali a bolo 19:30 a čas ísť domov. „Doma“ ma čakala večera – jedlo typické v Galícii, opäť plné morských plodov – mušlí a kreviet.

Tretí a dá sa povedať aj posledný deň, sme navštívili pútnické mesto Santiago. Na každom rohu nás pri svojich obchodíkoch čakala nejaká milá pani predavačka, ktorá nám ponúkala typické koláčiky, takže kým sme prišli do centra, ku katedrále, dobre sme sa najedli. Aj na námestí bolo všade plno stánkov, kde sme mohli kúpiť nejaké drobnosti pre svojich blízkych. Naučili sme sa fotiť katedrálu po ležiačky. A o 12:00 sme mali možnosť ísť na sv. omšu. A tu bolo niečo, čo ma očarilo asi najviac – obrovské kadidlo, ktoré sa „pohojďovalo“ po celej katedrále. Rozhúšať ho museli až ôsmi mnísi.

vrecko
mušlí.
Po tomto zbere
sme sa
vybrali na
večernú
prechádzku popri
mori.